

Pasaullinės fantastikos Aukso fondas

84

Lois McMaster Bujold

GINKLO BROLIAI

Lois McMaster Bujold
GINKLO BROLIAI

Mokslinis fantastinis romanas

Sunku ištikimai tarnauti Barajaro planetos imperatoriui, kadangi Galaktikoje knibždėte knibžda jo priešų. Mailzas Forkosiganas, sprukdamas nuo jį persekiojančių Cetagandiečių ir stengdamasis išnešti sveiką kailį, atsidangina į legendinę žmonijos gimtinę Žemę. Štai čia ir prasideda keisčiausi dalykai, kurių nei Mailzas, nei jo draugai nė nenumanė esant...

Iš anglų kalbos vertė NOMEDA BERKUVIENĖ
Serija "Pasaulinės fantastikos Aukso fondas"
84 tomas. Serija įkurta 1990m.

Lois McMaster Bujold - BROTHERS IN ARMS
New York, Baen books, 1989

Copyright © by Lois McMaster Bujold, 1989

Cover art copyright © by Peter Elson, 1996

Vertimas į lietuvių kalbą © leidykla "Eridanas", 1997

Elektroninė versija © Knygute.lt, 2011

1

Kovinis kateris sustingo remonto stoties doke. Mailzui mašinos išorė pasirodė kažkokia grėsminga. Šarvo metalas buvo sulamdytas, apsvilęs, suskilinėjęs. Visai neseniai šis kateris žvilgėjo it naujutėlis - jaunas išpuikėlis ir peštukas. Ko gero, žaizdos sugadino gerą jo būdą...

Mailzas nuvargęs pasitrynė smakrą ir sunkiai atsiduso. Jeigu čia ir genda kažkieno būdas, tai jau tikrai ne mechanizmų. Jis pakilo nuo suolo ir pasistengė išsitiesti - kiek leido kreivas stuburas. Kiekvieną jo judesį gaudanti Elė Kuin tuoj pat pašoko.

Nuklibinkščiavęs palei fiuzeliažą, Mailzas pakvietė "Keimerio Orbitos Dokų" atstovą ir parodė į galinį liuką:

- Štai čia yra konstrukcijos klaida, kuri kelia man didžiulį nerimą. Trapas nuo šio liuko gali būti nuleidžiamas bei įtraukiamas ir automatiškai, ir rankiniu būdu. Tačiau vieta, kur jis įtraukiamas, yra šliuzo viduje, taigi jei trapas dėl kažkokios priežasties liks kyboti, liukas neužsivers. Manau, gebate įsivaizduoti pasekmes.

Pačiam Mailzui nereikėjo įtempti vaizduotės: rezultatas įsirėžė jo atmintin ir jau tris mėnesius persekiojo neatsitraukdamas nė per žingsnį. Tereikėjo tik užsimerkti...

- Jūs aptikote gedimą, patirdami jį savo kailiu, admirole Neismitai? - nuoširdžiai susidomėjęs paklausė inžinierius.

- Taip. Mes netekome... žmonių. Vienas iš jų buvo man labai artimas.

- Suprantu, - pagarbiai atsiliepė inžinierius. Bet jo antakiai pakilo į viršų.

Kaip tu drįsti...

Savo paties laimei, išdžiūvėlis inžinierius nešyptelėjo. Jis perbraukė ranka per trapui skirtą griovelį, paskui pasistiebė, pažvelgė viršun ir ėmė kažką burbuliuoti į diktofoną. Mailzas vos nuslopino norą pasišokėti, kad pamatytų tai, ką mato jis. Nesolidu. Pats Mailzas inžinieriui tesiekė krūtinę, taigi net pasitelkęs metrines kopėčias vargu ar pasiektų įpjovą. O dabar jis pernelyg pavargęs, kad sportuotų, ir neketino prašyti Elės Kuin, kad padėtų jam pasilypėti. Jis pakėlė galvą ir susidėjo rankas už nugaros, kaip ir dera admirolui.

Inžinierius dusliai nušoko ant doko grindinio.

- Taip, admirole, manau, "Keimeris" įstengs

jums padėti. Kiek jūs turite katerių?

- Dvylika.

Iš keturiolikos atėmus du, lieka dvylika. Bet tik ne Dendarijos samdiniam: jiems iš keturiolikos katerių atėmus du liko du šimtai septyni žuvusieji.

"Liaukis, - mintyse įsakė Mailzas pašaipiam sąskaitininkui, įstrigusiam jo galvoje. - Dabar jau graužatis niekam nepagelbės".

- Dvylika, - pasižymėjo inžinierius. - Kas dar?

- Mano paties inžinieriai imsis smulkaus remonto, kadangi mes, atrodo, pabūsime čia gąnėtinaai ilgai. Mano pavaduotojas ir vyriausiasis laivyno inžinierius komodoras Džezekas norėtų pasišnekėti su jūsų nulinio perėjimo specialistais apie Neklino ašis. Be to, vienas mano nulinio perėjimo pilotas susižeidęs galvą, bet, kaip suprantu, mikrochirurginės implantacijos į "Keimerio" paslaugas neįeina: Ir ginklų sistemos taip pat?

- Taip, iš tiesų neįeina, - skubiai sutiko inžinierius. Jis palietė apsilydžiusį katerio šarvą, matyt, įsivaizduodamas mūšius, kuriuose šis dalyvavo, ir pridūrė: - Mūsų orbitiniai dokai dažniausiai aptarnauja prekybinius laivus. Samdiniai - retenybė šiuose kraštuose. Kodėl

jūs kreipėtės čionai?

- Jūs pasiūlėte pačias žemiausias kainas.

- O-o... Ne, aš ne apie "Keimerio" korporaciją. Aš klausiu, kodėl atskridote į Žemę. Ši vieta muošali, nutolusi nuo pagrindinių prekybos kelių, pas mus vieši dažniausiai tik turistai ir istorikai. E-e... taikių interesų žmonės.

Jis klausia, ar tik mes nesudarėme čia kur nors kontrakto, suprato Mailzas. Čia, planetoje, turinčioje devynis milijardus gyventojų, kurios ginkluotųjų pajėgų nėra ko nė lyginti su penkiais tūkstančiais dendarijiečių... Aišku. Jis bijo, kad aš sukelsiu triukšmą senutėje Žemėje. Arba mano, kad aš nepaisysiu slaptumo ir pasakysiu jam, jei iš tiesų taip yra..

- Taigi, kad taikių, - įtikinamai atsakė jis. - Dendarijiečiams būtina pailsėti ir iš naujo apsirūpinti technika. Taiki planeta toli nuo pagrindinių eirdvėlaikio tunelių - kaip tik tokie vaisiai, kuriuos rekomendavo gydytojas.

Jis krūptelėjo viduje prisiminęs, kokia jo laukia gydytojų pateikta sąskaita.

Čia kalta ne Dagula. Kalinių išvadavimo operacija buvo taktinė pergalė, bemaž karo meno stebuklas. Jo paties štabo darbuotojai nuolatotą kartojo, taigi tikriausiai metas jais patikėti.

Dagulos operacija tapo trečiuoju karo belaisvių pabėgimu per visą žmonijos istoriją, pasakė jam komodoras Tangas. Kadangi karinė istorija - jo arkliukas, jis veikiausiai nesuklydo. Dendarijiečiai išvadavo daugiau nei dešimt tūkstančių nelaisvėn paimtų kareivių - pačioje Cetagandos imperijos panosėje. Šie žmonės tapo naujos partizaninės armijos branduoliu planetoje, kurią cetagandiečiai ketino užkariauti nė nemirktelėdami. Operacijos kaina pasirodė stebėtinai nedidelė, palyginti su įspūdingais rezultatais... Jei neskaičiuosime tų žmonių, kurie už šį triumfą sumokėjo savo gyvybėmis: jiems ši kaina tapo begalybe, padalinta iš nulio.

Bet to, kas įvyko po Dagulos, niekas nesitikėjo: įtūžę cetagandiečiai ėmė kerštingai persekioti dendarijiečius, kol šie pasiekė tas vietas, kur cetagandiečių kariniai laivai neturėjo teisės patekti. Tuomet kariškius pakeitė samdomieji žudikai ir diversantai. Mailzas vylėsi, kad dabar jie sąlygiškai saugūs.

- Ar visus nuostolius patyrėte Daguloje-IV? - toliau kamantinėjo suintriguotas inžinierius.

- Operacija Daguloje buvo slapta, - santūriai atsakė Mailzas. - Mes jos neaptarinėjame.

- Prieš keletą mėnesių čia tik apie ją ir tekal-

bējo, - patikino jį Žemės gyventojas.

Skauda galvą... Mailzas prispaudė delną prie kaktos, paskui sukryžiuo rankas.

- Puiku... - burbtelėjo jis. Elė Kuin susiraukė.

- Ar tiesa, kad cetagandiečiai už jūsų galvą paskyrė premiją? - džiaugsmingai paklausė inžinierius.

Mailzas atsiduso:

- Taip.

- O! - nustėro tas. - O aš maniau, kad čia pasakos. - Jis šiek tiek atsitraukė nuo Mailzo, tarytum samdinius gaubianti niūri prievartos atmosfera būtų kažkoks užkratas, galintis prie jo prilipti, jei stovės pernelyg arti. - Kaip jūs ketinate sumokėti už konstrukcijos pakeitimą? - kostelėjęs paklausė jis.

- Mokėsime grynais, kai užbaigsite darbus, - tuoju pat atsakė Mailzas. - Darbą priims mano inžinieriai. Kaip suprantu, būtent tokias sąlygas jūs paprastai siūlote.

- O... taip. Hm... - žemietis liovėsi stebėlijęs į mechanizmus ir tiesiog beregint pavirto buhalteriu. - Kaip tik tokias sąlygas pateikiame mūsų tradiciniam klientams, atstovaujantiems nusistovėjusioms korporacijoms.

- Laisvasis Dendarijos samdinių laivynas ir

yra nusistovėjusi korporacija. Užregistruota Džeksono Konsorciume.

- Hm, taip... Bet... Kaip čia tiksliau pasakyti... Pati didžiausia rizika, susidūrus su mūsų įprastiniai klientais - jų bankrotas, nuo kurio mes esame apsaugoti juridiskai. Jūsų laivynas... hmm... jo veikla...

Jis nenumano, kaip išgauti pinigų iš numirėlio, suprato Mailzas.

- Susijusi su didesne rizika, - atvirai pabaigė inžinierius, kaltai trukčiodamas pečiais.

Ką gi, jis bent jau sąžiningas...

- Mes nekelsime kainų, bet bijau, kad teks pareikalauti sumokėti iš anksto.

Na, jeigu jau pradėjome įžeidinėti...

- Bet tuomet mes neapsaugoti nuo nesąžiningo darbo, - pastebėjo Mailzas.

- Jūs galėsite paduoti mus į teismą, - atsakė inžinierius, - kaip ir visi kiti.

- Aš galiu ištaškyti jūsų...

Mailzo pirštai siektelėjo diržo, prie kurio - de-ja! - nebuvo dėklo. Žemė, senelė Žemė, civilizuota senelė Žemė. Šalia stovinti Elė Kuin įspėjamai palietė jo petį. Jis skubiai nusišypsojo, ramindamas ją: ne, jis nepasinaudos... egzotiškomis... galimybėmis, kurios prieinamos

admirolui Mailzui Neismitui, Laisvojo Dendarijos samdinių laivyno vadui. Jis tiesiog pavargo. Truputėlį išsiplėtusios žvilgančios rudos akys be žodžių jam atsakė: "Kvailystės, sere". Bet čia buvo visai kitas ginčas, kurio jie nė neketino tęsti čia, žmonių akivaizdoje.

- Jei norite, galite pasiieškoti geresnių sąlygų, - abejingai pasiūlė inžinierius.

- Mes ieškojome, - burbtelėjo Mailzas (jūs pats puikiai žinote). - Gerai... E-e... O kaip jums toks variantas: pusė sumos iš anksto, pusė - užbaigus darbus?

Žemietis susiraukė ir papurtė galvą:

- "Keimeris" nekelia pradinių savo kainų, admirole Neismitai. Ir mūsų virššamatinės išlaidos pačios žemiausios. Čia - prestižo klausimas.

Terminas "virššamatinės išlaidos" po Daguolos kėlė Mailzui beprotišką galvos skausmą. Ir apskritai... ką jie iš tiesų žino apie Dagulą?

- Jeigu jūs iš tiesų nerimaujate dėl darbų kokybės, pinigus galima pervesti į depozitą kuriame nors neutraliame banke, kad sąskaita liktų uždara iki pat to momento, kol jūs įvertinsite darbą. "Keimerio" požiūriu, šis kompromisas ne itin sėkmingas, bet... labiau rizi-

kuoti aš negaliu.

Neutraliame Žemės banke, mintyse pastebėjo Mailzas. Jeigu jis nebūtų patikrinęs "Keimerio" darbų kokybės, nė kojos čia nekeltų. Mailzui kėlė nerimą jų pačių finansai. Kas, aišku, buvo ne "Keimerio" reikalas.

- Ar turite finansinių sunkumų, admirole? - susidomėjęs pasiteiravo Žemės gyventojas.

Mailzui pasirodė, kad darbų kaina auga tiesiog bežiūrint.

- Nė kiek, - abejingai sumelavo Mailzas. Jeigu tik ims sklisti gandai apie piniginius dendarijiečių sunkumus, tuomet grėsmė iškils ne tik šiai sutarčiai dėl remonto. - Gerai. Užmokestį pervesime į depozitą.

Jeigu jau jis neturės teisės naudotis savo pinigais, tai ir "Keimeriui" nesuteiks tokios galimybės. Elė Kuin įtraukė oro pro sukąstus dantis. Žemės inžinierius ir samdinių vadas iškilmingai paspaudė vienas kitam rankas.

Žingsniuodamas paskui inžinierių į jo kontorą, Mailzas minutėlei stabtelėjo prie iliuminatoriaus, pro kurį atsivėrė nuostabus Žemės vaizdas. Inžinierius nusišypsojo ir mandagiai lukterėjo, išdidžiai stebėdamas, kaip svečias grožisi jo planeta.

Žemė. Romantiškoji senolė Žemė, tas pats žydras rutulys. Mailzas visuomet žinojo, kad kada nors čia atskris, - bet niekad nemanė, kad tokiomis aplinkybėmis.

Žemė buvo pati stambiausia ir turtingiausia iš visų žmonijos apgyvendintų planetų, išmėtytų po įsisavintą kosmoso dalį. Mažas e-l tunelių skaičius aplink Saulės sistemą ir vadybių izoliuotumas nulėmė, kad kariniu požiūriu ji vaidino labai mažą vaidmenį Galaktikos gyvenime. Bet Žemė karaliavo kaip ir anksčiau (nors ir nevaldė); kultūriniai atžvilgiai ji liko nepranokstama. Dar labiau sužalotą karų negu Barajaras, techniškai prilygstanti Betos kolonijai, Žemė tebebuvo daugybės piligrimų - ir religinių, ir pasauliečių - tikslas, ir todėl čia susirinko ambasados visų planetų, kurios tik galėjo tai sau leisti. Tarp jų, priminė sau Mailzas, kandžiodamas smilių, buvo ir Cetagandos ambasada. Admirolui Neismitui jos reikėjo visokeriopai vengti.

- Sere? - pertraukė jo apmąstymus Elė Kuin. Jis akimirksniu atsigrėžė į dievišką jos veidą - patį nuostabiausią, kokį tik buvo galima nupirkti už pinigus po plazminio nudegimo; ir tuo pat metu chirurgų genialumo dėka tokį pat pažįstamą. Ak, jei visas jo žaizdas būtų galima

taip išgydyti! - Jus kviečia komandoras Tangas.

Mailzo šypsena išblėso. Kas gi ten dar? Jis atplėšė akis nuo kerinčio reginio ir nužingsniauvo paskui ją, inžinieriui mandagiai, bet negailastingai tarstelėdamas:

- Prašom mums atleisti.

Virš komunikacijos įrengimo plokštės atsirado platus ir ramus jo pavaduotojo veidas.

- Taip, Ki?

Ki Tangas, jau suspėjęs nusivilkti mundurą ir apsisaisyti civiliniais drabužiais, užuot deramai atidavęs pagarbą, tik trumpai linktelėjo.

- Aš ką tik baigiau derybas su reabilitacijos centru dėl devynių sunkiai sužeistųjų. Prognozės iš esmės palankios. Jie mano, jog jiems pavyks atgriebti keturis iš devynių užšaldytų užmuštųjų, gal net penkis, jei pasiseks. Chirurgai netgi tikisi, kad jiems pavyks sutaisyti Demio implantantą, kai sugis nervų audinys. Žinoma, už pinigus...

Tangas pasakė kainą federaliniais kreditais. Mailzas mintyse juos pavertė Barajaro Imperijos markėmis ir nejučia švilptelėjo. Tangas atsakė sausu šyptelėjimu:

- Mhu. Jeigu tik jūs nepanorėsite atsisakyti pastarosios paslaugos. Ji prilygsta visam kitam

gydymui, kartu paėmus.

Pasiraukęs Mailzas neigiamai papurtė galvą.

- Visatoje atsirastų nemažai žmonių, kuriuos aš pasirengęs apmauti, bet mano paties sužeistieji šiai grupei nepriklauso.

- Ačiū, - pasakė Tangas. - Aš jums pritariu. O dabar esu praktiškai pasirengęs išeiti iš čia. Man tik beliko pasirašyti blanką, kur aš imuosi asmeninės atsakomybės, kad sąskaita būtų apmokėta. Ar jūs visiškai tikras, kad įstengsite gauti pinigų, priklausančius mums už Daguolos operaciją... čia?

- Ketinu dabar imtis šio reikalo, - pažadėjo Mailzas. - Pasirašykite. Aš pasirūpinsiu, kad už viską būtų sumokėta.

- Gerai, sere, - sutiko Tangas. - Ir dabar aš jau galiu vykti namo atostogų?

Tangas buvo gimęs Žemėje - vienintelis žemietis, kurį teko sutikti Mailzui. Turbūt čia ir slypi sąžmoninės simpatijos priežastis, kurią jis pats jautė šiai planetai, nusprendė Mailzas.

- Kiek laiko mes jums skolingi, Ki? Pusantrų metų? - (Ir, deja, šios atostogos privalo būti apmokamos, ištarė vidinis balsas, kurį Mailzas tuojau pat pasmerkė). - Galite ilsėtis tiek, kiek panorėsite....